

# Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.02.1974, sp. zn. 5 Cz 7/74, ECLI:CZ:NS:1974:5.CZ.7.1974.1

**Číslo:** 58/1974

**Právní věta:** Zjistí-li soud při přezkoumávání rozhodnutí o uložení kárného opatření, že jedno ze dvou porušení pracovní kázně, za něž bylo kárné opatření uloženo, není prokázáno, pak rozhodnutí o uložení kárného opatření zruší, aby tak při vydání nového rozhodnutí o uložení kárného opatření bylo umožněno posoudit, zda jsou tu ještě vůbec splněny zákonné předpoklady pro uložení kárného opatření (§ 73 a § 74 zák. práce) a zda uložené kárné opatření je ještě úměrné zjištěnému zbývajícimu porušení pracovní kázně.

**Soud:** Nejvyšší soud České soc. rep.

**Datum rozhodnutí:** 18.02.1974

**Spisová značka:** 5 Cz 7/74

**Číslo rozhodnutí:** 58

**Číslo sešitu:** 9

**Typ rozhodnutí:** Rozsudek

**Hesla:** Odpovědnost kárná, Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Rozhodnutí jiných orgánů

**Předpisy:** 65/1965 Sb. § 73

§ 74

§ 79 ods. 1

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

Č. 58/1974 sb. rozh.

Zjistí-li soud při přezkoumávání rozhodnutí o uložení kárného opatření, že jedno ze dvou porušení pracovní kázně, za něž bylo kárné opatření uloženo, není prokázáno, pak rozhodnutí o uložení kárného opatření zruší, aby tak při vydání nového rozhodnutí o uložení kárného opatření bylo umožněno posoudit, zda jsou tu ještě vůbec splněny zákonné předpoklady pro uložení kárného opatření (§ 73 a § 74 zák. práce) a zda uložené kárné opatření je ještě úměrné zjištěnému zbývajícimu porušení pracovní kázně.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 18. 2. 1974, [5 Cz 7/74](#))

Navrhovatelka se domáhala u komise pro pracovní spory 1) zrušení kárného opatření (veřejné důtky), které jí bylo uloženo z toho důvodu, že porušovala pracovní kázeň, a to tím, že vystavovala

záměrně nesprávné měsíční výkazy o rozbitém nádobí a ztrátách příborů, a dále že neuzavřela dohody o hmotné odpovědnosti s podřízenými pracovníky zastávajícími funkce s hmotnou odpovědností. Namítala, že výkazy vypracovávala tak, jak byla zaučena, a že do její pracovní náplně nenáleželo uzavírat smlouvy o hmotné odpovědnosti s pracovníky.

Komise pro pracovní spory zrušila rozhodnutí o uložení kárného opatření navrhovatelce.

Odpůrce podal návrh soudu, aby o sporu rozhodl. Okresní soud v Karlových Varech rozhodl tak, že kárné opatření zrušil ve výroku o uložení kárného opatření za to, že navrhovatelka neuzavřela dohody o hmotné odpovědnosti s podřízenými pracovníky zastávajícími funkce s hmotnou odpovědností, kdežto v ostatním kárné opatření potvrdil a zrušil i uvedené rozhodnutí komise pro pracovní spory.

Nejvyšší soud ČR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČR, tak, že uvedeným usnesením soudu prvního stupně byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Soudní řízení o návrzích na zrušení kárného opatření je řízením o přezkoumání rozhodnutí jiných orgánů podle ustanovení § 244 až § 250 o. s. ř. Povinností soudu prvního stupně bylo, aby podle ustanovení § 6 a § 120 o. s. ř. zjistil v tomto řízení co nejúplnější skutečný stav věci. K takovému zjištění patří především zjištění skutečností, pro které může být kárné opatření uloženo, ale i dalších předpokladů pro uložení kárného opatření.

Soud totiž musí přihlížet i k ustanovení § 79 odst. 1 zák. práce, podle něhož může být kárné opatření uloženo jen do jednoho měsíce ode dne, kdy se o porušení pracovní kázně organizace dověděla, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy pracovník porušil pracovní kázeň. Je-li jednání pracovníka, v němž lze spatřovat porušení pracovní kázně, předmětem šetření jiného orgánu, počíná jednoměsíční lhůta pro uložení kárného opatření dnem, kdy se organizace dověděla o výsledku tohoto šetření.

Ze samotného kárného opatření i z výsledků provedeného dokazování v projednávané věci vyplývalo, že organizace věděla již mnohem dříve o výkazech podávaných navrhovatelkou. Vzhledem k tomu měl soud zkoumat, kdy se o nesprávném vyplňování těchto výkazů dověděli dřívější správci léčebny v K. V., protože nynější správce V. H. uložil navrhovatelce kárné opatření podle podkladů, které obdržel od svého předchůdce v této funkci.

Podle sdělení SNB - okresního oddělení VB v K. V. z 28. 5. 1971 byla ztráta příborů v lázeňské léčebně předmětem šetření tohoto orgánu. Z tohoto sdělení však nevyplývalo, zda bylo předmětem šetření i jednání navrhovatelky, které je v kárném opatření kvalifikováno jako porušení pracovní kázně. Také touto otázkou se měl soud prvního stupně zabývat, poněvadž je důležitá pro posouzení běhu jednoměsíční lhůty uvedené v ustanovení § 79 odst. 1 zák. práce.

V těchto směrech zůstalo řízení před soudem prvního stupně neúplné, a rozhodnutí soudu bylo proto vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Usnesení soudu prvního stupně neodpovídá však také ustanovením zákoníku práce.

Jestliže totiž soud prvního stupně zjistil, že jedno z porušení pracovní kázně, za které bylo kárné opatření uloženo, nebylo prokázáno, pak vyvstala otázka, zda jsou ještě vůbec splněny základní podmínky pro uložení kárného opatření uvedené v ustanovení § 77 zák. práce, totiž, zda šlo o závažné nebo opětovné porušení pracovní kázně (§ 73 a § 74 zák. práce), a zda uložené kárné opatření je úměrné zjištěnému porušení pracovní kázně (§ 78 odst. 4 zák. práce). V projednávané

věci byla totiž navrhovatelce uložena veřejná důtka jako kárné opatření jednak za nevedení řádných výkazů o rozbitém nádobí a ztrátách příborů a jednak za neuzavření smluv o hmotné odpovědnosti. Jestliže tento druhý důvod, pro který bylo kárné opatření rovněž uloženo, odpadl, bylo třeba uvážit, zda ještě obstojí uložení kárného opatření veřejné důtky jen z prvního důvodu vzhledem k okolnostem projednávaného případu.

Jestliže tedy soud prvního stupně dospěl sám k závěru, že kárné opatření uložené za dvě porušení pracovní kázně je přiměřené i v případě, že došlo jen k jednomu porušení pracovní kázně, znamená to ve svých důsledcích, že tím vlastně uložené kárné opatření změnil, což je v rozporu s ustanovením § 81 zák. práce. Za tohoto stavu věci měl tedy soud přezkoumávané rozhodnutí o kárném opatření zrušit v celém rozsahu.

Přitom nebylo třeba zrušit také rozhodnutí komise pro pracovní spory, které pozbylo účinnosti již vydáním soudního usnesení. To totiž vyplývá ze skutečnosti, že předmětem přezkoumání soudem je zákonnost vydaného rozhodnutí o uložení kárného opatření, nikoliv případné rozhodnutí komise pro pracovní spory. 2)

Soud prvního stupně tedy porušil svým usnesením zákon v ustanoveních § 6 a § 120 odst. 1 o. s. ř. v souvislosti s ustanoveními § 77, § 79 odst. 1 a § 81 odst. 3 zák. práce. 3)

1) § 207 zák. práce před novelizací zákonem č. 20/1975 Sb.

2) Srov. i stanovisko uveřejněné pod č. 17/1974 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek [str. 70].

3) ve znění před novelizací zákonem č. 20/1975 Sb.